

ÄLMHULT I FOKUS: THORSTEN KLINT

Varför betar sig djuren som de gör? Den historien vill Thorsten Klint berätta i sina bilder. Jakten på bra djurfoto har tagit honom kors och tvärs över Afrika. Nu sätter han kurs på Sydamerikas yttersta spets för att hitta pumor.

Thorstens tålmodiga jakt på jaguarer och chimpanser

DELARY

Thorsten hör på lång väg hur mittsträngen i vägen... nej, stigen, slår mot min Volvo när jag famlar mig fram genom den kompakta skogen. GPS:en visar fel. Mobil-täckningen flämtar när jag ringer efter vägvisning. Han måste verkligen älska naturen som bosätter sig här, utbrister jag.

Och det gör han. Med en bakgrund i etologi, alltså läran om djurs beteenden, vill han skildra just detta i sina bilder: Hur gör djur? Och varför? Vilken funktion fyller ett slagsmål mellan brunstiga hannar eller en uttrycksfull färgtäckning?

– Jag fotar allt mer djur i natur, säger Thorsten med betoning på i:et.

– För ett tio-tal år sedan kände jag att med de möjligheter som fanns att jag kan ta på en pippi, den är riktigt skarp, den är välexponerad, sitter där den sitter. Men är det så kul? Nä, intendenten.

Thorsten vill tillföra något mer genom att visa djuret i dess rätta miljö. Genom att berätta en berättelse om djurets beteende. Det är inte alltid så lätt att fånga på bild, men det finns lösningar som exempelvis långa exponeringar som fryser rörelser, eller att ta en hel serie med bilder.

Att komma tillräckligt nära vilda djur är en konst. Det är viktigt att ha kunskap om arten, var man hittar den och hur man bäst närmar sig den, menar Thorsten. Ibland beger han sig till platser där man långsamt vant djuren vid människans närvaro. Ibland sitter han långa timmar i ett gömsle för att inte synas.

●●●

Plötsligt kommer anropet. Det gick snabbt. Thorsten hade satt av fem dagar för

att leta jaguarer i Pantanal i Brasilien. Det är ett gigantiskt våtmarksområde som får sitt vatten från Paraguayfloden. Kommer de överhuvudtaget att få se någon jaguar?

Det finns absolut inga garantier, men nu kom larvet redan första eftermiddagen. Båten sattes ut. Thorsten kunde följa jaguaren i nästan två timmar, på ungefär tio meters avstånd. Den gick utmed stranden, så gick den in i bushen en stund. Thorsten väntade och väntade, och den kom faktiskt tillbaka.

Resan till Brasilien förra året är långt ifrån Thorstens enda fotoexpedition. Han har varit i Afrika åtta-nio gånger, mest i Kenya och Tanzania men även Uganda. Eller på björnsafari i Finland.

När bakaxeln på Land Rover gick sönder i Tanzania var han glad att han inte var ensam. Man måste i princip ha guide med sig på sådana resor, för att kunna lösa allt praktiskt. Utmaningen är att lära sig vad som fungerar och inte fungerar. Det gäller alltifrån att hyra någon som bevakar bilarna när man är borta till att vissa nationalparker inte låter dig vistas där efter det blir mörkt.

Men de vilda djuren i sig är Thorsten inte särskilt oroad för. Oftast har de ingen anledning att vara aggressiva, utan går däriifrån om man närmar sig, resonerar han.

Nästa resa går till Madagaskar i november. Där hoppas Thorsten få se några av alla djurarter som är unika för ön och inte finns någon annanstans. I december åker han till Eldlandet i Chile för att fota pumor.

●●●

Thorsten är inne på sitt tredje år som ordförande för

"2004, 2005, 2006 kanske så exploderade den digitala revolutionen fullständigt. Både i antal och i viss mån i kvalitet. De som är duktiga är riktigt duktiga."

THORSTEN KLINT

naturfotograföreningen Photo Natura.

Hur har förutsättningarna för naturfoto i Sverige förändrats?

– På 50 år har de förändrats extremt mycket. 2004, 2005, 2006 kanske så exploderade den digitala revolutionen fullständigt. Både i antal och i viss mån i kvalitet. De som är duktiga är riktigt duktiga. Men det är ett fåtal som kommer ut med sina bilder. De är duktiga, inget snack om saken, men det finns säkert 10, 20, 30 andra fotografer som är minst lika duktiga men som inte är lika duktiga på marknadsföring.

Vad är den viktigaste frågan just nu för naturfoto?

Thorsten suckar motvilligt. Hans annars glada och obesvärade humör skuggas för ett ögonblick.

– Det är knappt jag vill lyfta det. Tyvärr är det att vi fick oss en smäll efter Terje Hellesö.

Terje är den norska fotografen som var med och startade föreningen, men som senare avslöjades med omfattande manipulation av framför allt lodjursbilder. Han hade helt enkelt klippt och kliat i bilder. I en intervju med tidningen Hela Hälsingland förklarar han det med en att han upplevde både en kreativ och en ekonomisk press på sig att leverera.

– Jag är kanske liberal i det. Jag tycker att man kan göra nästan precis vad som helst med en bild, bara man deklarerar vad man gör. Men som han gjorde, fejkade..., säger Thorsten.

– Nu gäller det att återupprätta förtroendet.

TEXT
PETER OTTOSSON
peter.ottosson@smp.se
0470-77 05 41

Den här vuxna schimpanshanen fotograferade Thorsten Klint i den mörka skogen.

FAKTA

Thorsten Klint

Ålder: 66 år.

Bor: I skogen utanför Delary.

Familj: Sambo och fyra barn.

Jobb: Pensionär med en bakgrund i läkemedelsindustrin, där han har arbetat i 20 år. Han tar fortfarande konsultuppdrag där han arbetar med att utveckla hälsoappar.

Favoritplats att fota: "Jag har hjärtat i Afrika."

Om bilderna: Många av bilderna använder Thorsten till föreläsningar. El del säljer han till tiningar, och på

lång sikt har han ett bokprojekt på gång. 2013 vann han årets bild och årets fotograf av Photo Natura.

Bakgrund: Har fotat hela livet, men seriöst sedan 2008 eller 2009. "Det bottnar i att jag tycker det var kul med djur och natur från början. Jag var fågel-nörd ett tag. Men att bara sitta där och pricka av en fågel... Om man har någon sorts samlargen, ja då kanske det är intressant. Men jag tyckte inte det var speciellt kul i längden."